خراسان روزنامه صبح ایران
دو شنبه ۱۹ شهریور ۱۳۹۷ .۲۹ ذی الحجه ۱۴۳۹ .شماره ۱۹۹۱۱

پیشنهاد داماد ترامپ توسط ستون نویس نیویورک تایمز رد شد

«مورین داود» ستون نویس روزنامه نیویورک تایمز از تلاش «جرد کوشنر» داماد و مشاور ارشد دونالد ترامپ برای تطمیع وی به منظور انتشار مقاله ها و توئیت های تمجیدی درباره رئیس جمهوری آمریکا خبر داد. به گزارش هیل، کوشنر به داود گفته بود: «فکر می کنم بایک یادداشت خوب و دو توئیت یا دو یادداشت و یک توئیت خوب بتوانی دوباره نظر لطف او (ترامپ) را جلب کنی.» این پیشنهاد پس از آن مطرح شده بود که داود در جریان مبارزات انتخاباتی سال ۲۰۱۶ ترامپ را ریاکار نامید. زیرا ترامپ، با وجود فساد اخلاقی خود از روابط غیر اخلاقی بیل کلینتون رئیس جمهوری سابق آمریکا انتقاد کرده بود.

تحلیل روز

امیر علی ابوالفتح
international@khorasannews.com

۲۰۱۸ سال اقبال به دموکرات ها؟

سایت افکار سنجی (RealClearPolitics(RCP که میانگین نظرسنجی های انجام گرفته از سوی موسسات افکار سنجی مختلف را گردآوری می کند، در بخش "نظرسنجی عمومی" –بخشی که از رای دهندگان پرسیده می شود فارغ از نامزدها ،اصولا در انتخابات به کدام حزب رای می دهند– اعلام کرده است که در هفته نخست ماه سپتامبر، ۴۷/۳ درصد از پرسش شوندگان به دموکرات ها و ۳۹/۵ درصد از پرسش شوندگان به جمهوری خواهان رای می دهند. به عبارت دیگر، شش هفته مانده به انتخابات میان دوره ای کنگره، دموکرات ها ۷/۸ درصد در میانگین "نظرسنجی های عمومی" جلوتر از جمهوری خواهان هستند. سوابق چهار انتخابات گذشته میان دوره ای حکایت از آن دارد که نتایج میانگین "نظرسنجی های عمومی" سایت RCP با نتایج انتخابات مطابقت داشته است. در انتخابات میان دوره ای سال ۲۰۰۲، میانگین "نظرسنجی های عمومی" سایت RCP، ۱/۷ درصد به نفع جمهوری خواهان بود و آنان با ۴/۶ درصد بالاتر از دموکرات ها در انتخابات برنده شدند. در انتخابات میان دوره ای سال ۲۰۰۶، میانگین "نظرسنجی های عمومی" سایت RCP، ۱۱/۵ درصد به نفع دموکرات ها بود و آنان با ۷/۹ درصد بالاتر از جمهوری خواهان در انتخابات برنده شدند. در انتخابات میان دوره ای سال ۲۰۱۰، میانگین "نظرسنجی های عمومی" سایت RCP ۹/۴، درصد به نفع جمهوری خواهان بود و آنان با ۶/۸ درصد بالاتر از دموکرات ها در انتخابات برنده شدند. در انتخابات میان دوره ای سال ۲۰۱۴، میانگین "نظرسنجی های عمومی" سایت RCP، ۲/۴ درصد به نفع جمهوری خواهان بود و آنان با ۵/۷ درصد بالاتر از دموکرات ها در انتخابات برنده شدند. به عبارت دیگر، اگر فاصله دموکرات ها با جمهوری خواهان در میانگین "نظرسنجی های عمومی" سایت RCP در شش هفته باقی مانده به انتخابات میان دوره ای سال ۲۰۱۸ حفظ شود، بر اساس روند ۱۶ ساله، به احتمال قریب به یقین، دموکرات ها برنده انتخابات خواهند بود.

اندیشکده روز

العبادی بزرگ ترین بازنده غائله بصره

اندیشکده راهبردی تبیین نوشت: علاوه بر حمله به کنسولگری ایران در بصره که جمعه گذشته صورت گرفت، دفاتر گروه‌ها و جریان‌های نزدیک به ایران در این شهر نیز مورد حمله آشوبگران قرار گرفته است. چنین اقدامی نمی‌تواند بدون اهداف داخلی طراحی شده باشد. به نظر می‌رسد یکی از اهداف مهم طراحان این آشوب‌ها، تصویرسازی منفی از ایران و گروه‌های نزدیک به او از جمله حشد الشعبی است. در این چارچوب، تلاش می‌شود تا مقبولیت این گروه‌ها نزد مردم عراق کاهش یافته یا کم‌رنگ تصویرسازی شود به گونه‌ای که مردم آن‌ها را بخشی از مشکلات عراق تلقی کنند نه بخشی از راه‌حل. در نهایت نیز هزینه همراهی با این گروه‌ها در فرایندهای سیاسی داخلی عراق که مهم‌ترین آن‌ها در این روزها انتخاب نخست‌وزیر است، افزایش یابد تا عملا سیاست‌ورزی این گروه‌ها در داخل محدود شود. این هدف زمانی به صورت کامل برای طراحان این آشوب‌ها محقق خواهد شد که نخست‌وزیری هم‌سو با سیاست‌های آمریکا و عربستان در عراق بر سر کار آید. لذا آن‌چه در بصره اتفاق افتاد، بناست بخشی از نتیجه‌شوم خود را در آرایش سیاسی جدید عراق برای تعیین نخست‌وزیر نشان دهد. با وجود این، حوادث چندان هم مطابق با این هدف پیش نرفته است. تا این جای کار، العبادی بزرگ‌ترین بازنده حوادث بصره بوده است چرا که این حوادث باعث شد تا مقتدی صدر بدنامی العبادی در مدیریت را تحمل نکرده و از ضرورت استعفای او سخن بگوید که عملا به معنای عبور صدر و یارانش از کاندیداتوری العبادی برای دور جدید نخست‌وزیری عراق است. مواضع هوشمندانه شخصیت‌های حشد الشعبی در قبال العبادی نیز باعث شد تا او نتواند تحت حمایت آمریکا، از حوادث بصره نمدی برای خود ببافد. حشد الشعبی حالا باید ارزش و خدمات خود به عراق را برجسته سازد. البته باید همچنان منتظر کنش‌ها و واکنش‌های پی‌درپی گروه‌های مختلف سیاسی در عراق بود. حوادث بصره احتمالا نقطه‌ای مهم در فرایند تعیین نخست‌وزیر عراق است و این بازی پیچیده هنوز ادامه دارد.

نمای روز

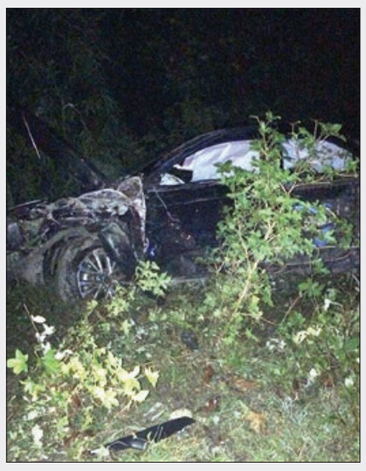

«گنادی گاگولیا» نخست‌وزیر آبخازیا (سرزمینی در غرب منطقه قفقاز و ساحل شرقی دریای سیاه) در مسیر بازگشت از سفر سوریه در یک حادثه رانندگی کشته شد. او پس از تصادف زنده بوده اما در مسیر انتقال به بیمارستان جان باخته است. در این حادثه آسیبی به راننده و محافظان او وارد نشده است. گاگولیا پیش از این همراه با رائول خاجیمبا، رئیس جمهور آبخازیا، در دمشق با بشار اسد، رئیس جمهور سوریه، دیدار کرده بود. این سفر پس از آن انجام شد که سوریه استقلال آبخازیا و اوستیای جنوبی را از گرجستان به رسمیت شناخت. مقامات آبخازیا احتمال تروریستی بودن این حادثه را که در منطقه گودائوتا در حدفاصل شهر سوچی در روسیه و جمهوری آبخازیا اتفاق افتاد، رد کرده‌اند. در تصویر بالا خودروی حامل نخست‌وزیر آبخازیا پس از تصادف را مشاهده می‌کنید.

جشن ۷۰ سالگی کره شمالی بدون «موشک های بالستیک» برگزار شد

نمایش رندانه «اون»

نبی شریفی- تحلیل گران می گفتند که «اگر نمایش موشک های بالستیک بخش بزرگی از رژه را تشکیل دهد می تواند پیامی تحریک کننده برای آمریکا تلقی شود.» کیم جون اون اما با نمایش «رندانه» خود، نشان داد که بازی را خوب بلد است. در جشن هفتادمین سالگرد حاکمیت حزب کمونیسم بر کره شمالی، هزاران تن از نیروهای ارتش، صدها خودرو و ادوات نظامی حضور داشتند اما، موشک های قاره پیما غایب اصلی مراسم رژه بودند. موشک هایی که گفته می شود برد آن ها به خاک آمریکا می رسد و از دلایل عمده نگرانی ها درباره ظرفیت های نظامی کره شمالی به شمار می رود. در مقابل نیمی از زمان رژه به نمایش تلاش های غیرنظامی کره شمالی برای بهبود وضعیت اقتصادی این کشور اختصاص یافته بود. جای موشک های بالستیک را کارگران نمونه کره شمالی و پرستاران سفیدپوش پر کرده بودند. کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی گفته است که این بزرگ ترین رژه کره در طول سال ها خواهد بود. در این مراسم هیئت هایی از کشورهایی که دارای روابط حسنه با پیونگ یانگ هستند، حضور داشتند. یکی از این افراد «لی ژانشو» سومین مقام عالی رتبه و رئیس پارلمان چین بود که به نمایندگی از رئیس جمهور «شی جین پینگ» در این مراسم شرکت کرد. این اقدام در حالی است که رهبر کره شمالی طی امسال سه بار با «شی جین پینگ» رئیس جمهور چین در این کشور دیدار کرده است. مراسم رژه نظامی امسال در حالی برگزار شد که کیم جونگ اون ماه ژوئن (خرداد) امسال در سنگاپور با دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا دیدار کرد. با این حال دو طرف پس از این نشست درباره گام های بعدی برای کاهش تنش در شبه جزیره کره اختلاف نظر پیدا کردند. این اختلاف نظرها منجر به لغو سفر مایک پمپئو، وزیر خارجه آمریکا به پیونگ یانگ از سوی دونالد ترامپ نیز شد. در حالی که آمریکا در اولین گام بر خلع سلاح هسته ای کره شمالی اصرار می ورزد پیونگ یانگ خواستار تضمین امنیت این کشور و امضای توافق صلح رسمی برای اعلام پایان جنگ کره است.

■ **سکوت معنادار «مرد موشکی»**

یکی از رویدادهایی که دیروز توجه رسانه ها را به خود جلب کرد، رفتار رهبر کره شمالی بود. او در طول مراسم در جایگاه حضور داشت و از رژه دهندگان سان دید، اما بدون سخنرانی جایگاه را ترک کرد. این در حالی است که سال گذشته در آستانه و پس از شصت و نهمین سالگرد تاسیس حکومت این کشور، جنگ لفظی شدیدی بین او و دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا در گرفته بود. به طور کلی می توان سپتامبر سال گذشته را ماهی جنجالی در روابط پیونگ یانگ-واشنگتن دانست. سوم سپتامبر سال گذشته، (شش روز مانده به سالگرد) کره شمالی اعلام کرد که یک بمب هیدروژنی را با موفقیت آزمایش کرده است. رویدادی که از آن به عنوان ششمین آزمایش هسته ای زیرمینی کره شمالی در دهه گذشته یاد شد. این آزمایش آن قدر برای رهبر کره شمالی غرور آفرین بود که تصمیم گرفت در مراسم سالگرد تشکیل کره، دانشمندان هسته ای را مهمانان ویژه خود بداند و از آن ها تجلیل کند. کیم در آن مراسم گفته بود: «آزمایش این بمب هیدروژنی پیروزی بزرگی بود که مردم کره به بهای خونشان توانستند آن را به دست آورند.» کارشناسان ژاپنی در آن زمان گفته بودند که در پی این آزمایش، زمین لرزه ای به بزرگی ۶/۳ ریشتر را در کره شمالی ثبت کرده اند. همزمان مقامات کمیته دفاعی کره جنوبی نیز گفتند که قدرت آزمایش کره شمالی معادل ۱۰۰ کیلوتن تی ان تی بوده است (بمبی که آمریکا در پایان جنگ جهانی اول بر شهر «ناکازاکی» انداخت قدرتی معادل ۲۰ کیلوتن تی ان تی داشت). پس از آن چندین موشک بالستیک در ماه سپتامبر آزمایش شد که خشم و ترس آمریکا را برانگیخت. در آن زمان «کیم جونگ اون» در بیانیه ای که از تلویزیون رسمی کره شمالی پخش شد، با «پیر خرفت» خواندن ترامپ گفت: «من قطعا و حتما این پیر خرفت آمریکا را با آتش رام خواهم کرد». روز بعد دونالد ترامپ در پاسخ به این اظهارات در حساب توئیتری خود نوشت: «معلوم است که کیم جونگ اون، مرد دیوانه ای است که از گرسنگی دادن و کشتن مردم خود ابایی ندارد، او جوری محک می خورد که هیچ گاه تا حالا نخورده.» ترامپ همچنین اون را «مرد موشکی» خطاب کرد.

> به گفته مدیر «طرح دفاعی» در «فدراسیون دانشمندان آمریکا» آمریکا نباید زرادخانه کره شمالی را تنها به این دلیل که آن ها از معرض دید پنهان نگاه می دارد، فراموش کند.»

■ **مراسمی با درونمایه توسعه اقتصادی**

با آن که دونالد ترامپ و کیم جونگ اون خرداد ماه در سنگاپور دیدار کردند و مایک پمپئو وزیر، خارجه آمریکا برای گفت وگو درباره برنامه اتمی کره سه بار به این کشور سفر کرده، هنوز توافقی جامع برای خلع سلاح این کشور صورت نگرفته است. حتی بر اساس گزارش آسوشیتدپرس، آژانس بین المللی انرژی اتمی در گزارش سالانه خود ضمن اعلام نگرانی درباره ادامه فعالیت های هسته ای کره شمالی گفته است که هیچ نشانه ای دال بر توقف این فعالیت ها در این کشور وجود ندارد. در این گزارش گفته شده که شمالی فعالیت های خود را از جمله از طریق یک راکتور پنج هزار کیلوواتی در مرکز علمی و تحقیقات اتمی «یونگ بیون» در طول سال گذشته همچنان ادامه داده است. گفته شده خروج بخار از این مرکز نشانه ای از ادامه فعالیت های هسته ای در آن است. با این حال رهبر کره شمالی در کنار پیشبرد برنامه اتمی، تلاش کرده که از جنگ لفظی دوری کند. اقدامی که با سخنرانی «کیم جونگ نام»، رئیس جمهور کره شمالی به جای رهبر این کشور به وضوح مشهود بود. سی ان ان در این باره گزارش داد: این رژه نخستین نمایش رژه نظامی در کره شمالی پس از ملاقات رهبر این کشور با رئیس جمهوری آمریکا در سنگاپور در ماه ژوئن گذشته (خرداد ۹۷) به شمار می رود. «رونمایه این رژه به شدت متمرکز بر توسعه اقتصادی و بهبود زندگی مردم کره شمالی بود.» با این حال، آدام مانت (Adam Mount) مدیر «طرح دفاعی» در «فدراسیون دانشمندان آمریکا» در این باره گفت: «آمریکا نباید زرادخانه کره شمالی را تنها به این دلیل که آن ها را از معرض دید پنهان نگاه می دارد، فراموش کند.»

همزمان با مخالفت حکیم با العبادی، صدر و العامری نیز برای تشکیل «فراکسیون بزرگ» مذاکره کردند

بصره؛ جهنم العبادی

ناآرامی ها در بصره حالا به یک برگ برنده سیاسی میان فراکسیون ها و احزاب سیاسی شیعی برای ترسیم نقشه ائتلاف های جدید تبدیل شده که می تواند نخست‌وزیر کنونی را از سکانداری کابینه آینده کنار بزند. مواضع و اظهارات رهبران ائتلاف الفتح به رهبری هادی العامری و سائرون به رهبری مقتدی صدر که هر دو در دو طیف جدا از هم برای تشکیل فراکسیون اکثریت تلاش می کردند حالا بعد از بالا گرفتن و خامت اوضاع بصره و نشست فوق العاده پارلمان عراق که شاهد درگیری لفظی میان حیدر العبادی، نخست‌وزیر موقت عراق و برخی از نمایندگان بود، نشان دهنده نزدیکی مواضع میان این دو فراکسیون سیاسی است. ائتلاف های الفتح و سائرون بعد از نشست پارلمان از العبادی خواستند فورا استعفا کند به این دلیل که جواب هایش درباره بحران بصره قانع کننده نبود. ائتلاف الفتح و سائرون تاکید کردند، در یک خط برای تشکیل دولت آینده تلاش می کنند و مذاکراتی را برای تشکیل فراکسیون بزرگ شروع کردند. این در حالی است که صدر، العبادی و طرف های دیگری مثل ائتلاف الحکمه به رهبری عمار حکیم و الوطنیه به رهبری ایاد علاوی و رهبران سیاسی سنی دیگر وارد ائتلافی شدند که نام ائتلاف نواة (هسته) را برای تشکیل فراکسیون بزرگ بر آن گذاشتند اما به سرعت اوضاع و مواضع تغییر کرد و به نظر می رسد تشکیل فراکسیون بزرگ پارلمان در گرو اتفاقات روزهای آینده است. پس از ائتلاف های سائرون و الفتح عراق، حتی جریان حکمت ملی عراق نیز با نخست‌وزیری مجدد «حیدر العبادی» مخالفت کرد. «علی البدیری» از رهبران این جریان در گفت و گو با وبگاه «المعلومة» اظهار کرد: جریان حکمت از همان ابتدا هیچ نامی را برای تصدی پست نخست‌وزیری معرفی نکرده بود و از هیچ یک از نامزدهای این پست نیز حمایت نکرد بلکه اعلام کرده بود که همان مشخصاتی را که مرجعیت برای این پست اعلام کرده، مدنظر دارد. وی افزود: العبادی، دارای آن مشخصات نیست و به همین دلیل از سوی ما مردود است به ویژه پس از آن که ناکامی او و دولتش در مدیریت پرونده بصره ثابت شد. سایت ارم نیوز به نقل از منابع نزدیک به ائتلاف النصر به رهبری حیدر العبادی می آورد: آن چه در جلسه پارلمان رخ داد توطئه ای برای هدف قرار دادن این ائتلاف و دور کردنش از دولت آینده بود. ائتلاف النصر از همان روز اول می دانست که ائتلاف با سائرون خیلی دوام نمی آورد. در همین حال حسین الاسدی، عضو فراکسیون الفتح در استان ذی قار گفت که پیشرفتی در مذاکرات میان رهبران الفتح و فراکسیون سائرون حاصل شده است و طی روزهای آینده ائتلاف میان دو طرف اعلام خواهد شد اما العبادی جزو طرف هایی نیست که در این ائتلاف مشارکت داشته باشد. الاسدی گفت: الفتح و سائرون نزد رئیس پارلمان خواهند رفت تا فراکسیون بزرگ را اعلام کنند. وی گفت که دلیل مشارکت نکردن العبادی در مذاکرات الفتح و سائرون این است که العبادی همچنان می خواهد برای بار دوم نخست‌وزیر شود. در این باره قیس الخزعلی، رهبر گردان های عصائب اهل الحق از وجود قصد و نیتی برای ائتلاف میان الفتح و سائرون خبر داد. وی گفت: توافق الفتح و سائرون به معنای ثبات عراق و موفقیت دولت است. بیانیه اخیر مقتدی صدر در زمان مناسب برای حل اوضاع کنونی صادر شد و با طرح الفتح در خصوص اجرای شروط مرجعیت درباره انتخاب نخست‌وزیر آینده همخوانی دارد. الخزعلی همچنین بر لزوم برکناری العبادی و محاکمه وی به علت اوضاع بصره تأکید کرد. حال جناح های سیاسی عراق باید دولتی را بر سر کار آورند که به فساد موجود در این کشور که به دلیل اهمال کاری دولت های قبلی در نهادهای دولتی ریشه دوانده پایان دهد. شهر بصره نظیر بیشتر شهرها و استان های عراق قربانی نخبگان فاسد عراق شده که بر اساس بررسی های علمی و دقیق بیش از یک هزار میلیارد دلار از ثروت های این کشور به یغما رفته است. حال با توجه به التهاب موجود در بصره، شهر نفت خیز عراق و اعتراض های روزافزون مردم به وضعیت معیشتی و خدمت رسانی مقامات عراقی باید به شکست و اشتباهات خود اذعان کنند تا کشورشان صحنه جنگ داخلی نشود.

گفت وگوی مرتبط

نایب رئیس حشد الشعبی تاکید کرد:

آمریکا صحنه‌گردان ناآرامی‌های بصره

نایب رئیس حشد الشعبی از دست داشتن سفارت آمریکا در ناآرامی های بصره خبر داد. ابو مهدی المهندس در نشستی خبری اعلام کرد اسنادی در اختیار دارد که نشان می دهد سفارت آمریکا در ناآرامی های اخیر بصره به صورت مستقیم دست داشته است. وی گفت: "ما مدارک و اطلاعات کامل درباره مشارکت کنسولگری ایالات متحده در آشوب های بصره را به مقامات ارائه خواهیم کرد. کنسولگری آمریکا از طریق آشوب های اخیر به دنبال ایجاد جنگ میان احزاب شیعی است اما من تاکید می کنم که هیچ جنگ و درگیری میان احزاب شیعه یا سایر فرقه های عراق نخواهد بود و این هدف آمریکا تحقق نخواهد یافت. "ابو مهدی المهندس با بیان این که ۶ تا ۸ هزار نیروی نظامی آمریکا در عراق وجود دارد و آن ها حتی چندین فرودگاه اختصاصی در بغداد و عین الاسد دارند، بیان کرد که آمریکا تهدید کرده بود که اگر حیدر العبادی برای دور دوم انتخاب نشود، شهر بصره به آشوب کشیده خواهد شد. المهندس گفت که آن چه در بصره اتفاق می افتد مشابه آن چیزی است که در مصر پس از سقوط رژیم حسنی مبارک اتفاق افتاد و افزود: "ما از روز گذشته بر اوضاع مسلط شده ایم و اجازه نخواهیم داد چنین اتفاقی بیفتد." وی با اشاره به روابط پرتنش حیدر العبادی و حشد الشعبی و حمایت نکردن نخست وزیر عراق از حشد الشعبی اظهار کرد: "(طبق قانون) ما از حیدر العبادی درخواست کردیم که حقوق نیروهای حشد الشعبی پرداخت شود؛ موضوعی که تا کنون اتفاق نیفتاده است! چیزی که ما خواستار آن هستیم اعطای ساده ترین حق مبارزان حشد الشعبی است." وی گفت: "حیدر العبادی به بیشتر قول های خود در قبال حشد الشعبی عمل نکرده است و عملا برای حشد الشعبی مانع تراشی می کند." او اشاره کرد تنها کشوری که واقعا به عراق در مبارزه با داعش کمک کرد کشور ایران است و نیروهای آمریکایی که تحت نام ائتلاف در عراق حضور دارند تا قبل از رفع محاصره سامرا و آزادسازی جرف الصخر هیچ کمکی به عراق نکردند. فرمانده میدانی حشد الشعبی عراق در پاسخ به سوال دیگری مبنی بر حرف و حدیث هایی از فشار آمریکایی ها برای باقی ماندن حیدر العبادی در پست نخست‌وزیری گفت: "برت مک گورک فرستاده آمریکا و سفیر بریتانیا و السبهان سفیر عربستان خانه به خانه سراغ سیاستمداران عراقی می روند و آن ها را تهدید می کنند. این نشان می دهد آن ها برای عراق طرح های خطرناکی دارند اما سیاستمداران عراقی باید بر فشارهای موجود غلبه و خواست ملت عراق را پیاده سازی کنند."

افشای دیدار مخفیانه مقامات آمریکایی با کودتاچیان ونزوئلایی

ترامپ در فکر کودتا در کاراکاس

رئیس جمهور آمریکا در چارچوب سیاست دولت های قبلی به ویژه دولت اوباما، روند تشدید فشارها و تضعیف دولت چپ گرای ونزوئلا را دنبال کرده و نه فقط از اپوزیسیون این کشور حمایت می کند، بلکه متحدان خود در آمریکای لاتین را علیه «مادورو» بسیج کرده و خواهان کناره گیری یا سرنگونی وی است. حالا شبکه سی ان ان به نقل از مقامات فعلی و پیشین آمریکا جلسات مخفیانه دولت دونالد ترامپ با افسران شورشی ارتش ونزوئلا را تایید کرد. ونزوئلا به دنبال کاهش بهای نفت از چند سال قبل در گیر ناآرامی های زیادی شده و این ناآرامی ها با توجه به رکود اقتصادی و بحران مواد غذایی در این کشور تشدید شده است. پس از پیروزی مخالفان در انتخابات پارلمانی دسامبر ۲۰۱۵ و تشکیل پارلمان از ابتدای سال ۲۰۱۶، تلاش سازمان یافته آن ها برای برکناری «نیکلاس مادورو»، رئیس جمهوری ونزوئلا آغاز شد. مخالفان دولت ونزوئلا، تلاش خود را بر برکناری نیکلاس مادورو متمرکز کرده اند که در انتخابات ریاست جمهوری در می ۲۰۱۸ بار دیگر به قدرت رسید. البته چندی قبل در جریان یک رژه نظامی تلاش ناکامی برای ترور مادورو انجام شد. تلاش های مخالفان با حمایت آشکار آمریکا و دولت های غرب گرای آمریکای لاتین و نیز سازمان کشورهای آمریکایی همراه شده است. به همین دلیل رئیس جمهور ونزوئلا، آمریکا و اپوزیسیون را راست گرای وابسته به واشنگتن را عامل ناآرامی و بی ثباتی در این کشور آمریکای لاتین اعلام کرده است. در این راستا «خورخه آرزا» وزیر خارجه ونزوئلا نیز دیدگاه های مطرح شده را درباره طرح های مقامات آمریکایی برای حمایت از کودتا علیه سران کشورش تایید کرد. روزنامه نیویورک تایمز به نقل از منابع آمریکا و ونزوئلا گزارش داده که دولت ترامپ با افسران نظامی متمرد و نافرمان ونزوئلا درباره طرح هایی برای سرنگونی نیکلاس مادورو تبادل نظر کرده بود. به موجب مقاله ای که نیویورک تایمز منتشر کرد حداقل سه گروه جداگانه از نظامیان ونزوئلایی در توطئه علیه دولت مادورو شرکت داشتند. گفته می شود این کودتاها قرار بود تابستان ۲۰۱۷، مارس و می ۲۰۱۸ انجام شود، اما هیچ یک از این طرح ها موفق نبودند. به طور کلی سیاست آمریکا در قبال ونزوئلا دارای دو بعد داخلی و خارجی است. در بعد داخلی این سیاست مبتنی بر حمایت از اقدامات آشکار و نهان اپوزیسیون برای سرنگونی دولت چپ گرای ونزوئلاست. در این چارچوب آمریکا و سازمان کشورهای آمریکایی از مواضع و اقدامات مخالفان در ونزوئلا پشتیبانی کرده اند. در بعد خارجی نیز واشنگتن کماکان تحریم های خود علیه ونزوئلا را با هدف تضعیف دولت ونزوئلا و افزایش نارضایتی مردم این کشور ادامه می دهد. از دیدگاه واشنگتن، اقدامات هماهنگ اپوزیسیون در داخل و تحریم های خارجی می تواند در نهایت منجر به سرنگونی مادورو شود. واشنگتن به هیچ وجه از ادامه موجودیت یک دولت چپ گرا در کشور نفت خیز ونزوئلا خشنود نبوده و آن را مغایر اهداف منطقه ای خود در آمریکای لاتین تلقی می کند. باتوجه به شواهد موجود می توان گفت که ترامپ حداکثر تلاش خود را برای تضعیف و در نهایت براندازی نیکلاس مادورو انجام می دهد.

اظهار نظر روز

استفان والت:

بازرس مولر؛ تنها ناجی آمریکا

یکی از ویژگی های برجسته کارزار انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱۶، مخالفت هر دو حزب با دونالد ترامپ بود. بدون شک دموکرات ها به دلایل حزبی آشکار با او مخالفت کردند، اما خصومت جمهوری خواهان با ترامپ حتی از شدت و حدت بیشتری برخوردار بود. ده ها تن از کارشناسان خبره سیاست خارجی در حزب جمهوری خواه در نامه ای سرگشاده، نامزدی وی برای انتخابات را تقبیح کردند و او را شایسته ریاست کاخ سفید ندانستند. اما این چالش در سیاست خارجی ایالات متحده حتی پس از انتخاب وی نیز پایان نیافت و جمهوری خواهان پس از آغاز به کاری در ژانویه ۲۰۱۷ دست از انتقادات گسترده علیه او برنداشتند. در این میان برخی انتصابات اولیه ترامپ (از جمله استیو بنن، مایکل فلین و سباستین گورکا) خارج از جریان اصلی بود و جیمز متیس وزیر دفاع، رکس تیلرسون وزیر امور خارجه، ژنرال مک مستر مشاور امنیت ملی و گری کوهن مشاور اقتصادی برای چنین انتخاب هایی تحت فشار قرار گرفتند. هر چند در نهایت ترامپ مجبور به عقب نشینی شد و برخی از آن ها را کنار گذاشت اما ورود افرادی همچون جان بولتون، مایک پمپئو و برخی دیگر، این جنگ داخلی درون نظام سیاسی واشنگتن را متوقف نکرد. اما حالا پس از گذشت نزدیک به دو سال از ریاست جمهوری ترامپ، شاهد نمایشی در آمریکا هستیم که در طول هفته های گذشته به اوج خود رسیده به گونه ای که حتی قوی ترین نویسنده ها هم نمی توانستند فیلم نامه ای به این دقت بنویسند؛ قسمت نخست نمایش: مراسم تشییع جنازه جان مک کین جمهوری خواه بنامی که چندین بار توسط ترامپ هدف حمله لفظی قرار گرفت و سوابق وطن پرستانه اش به زیر سوال برده شد، فرصتی برای نخبگان سیاست خارجی واشنگتن بود تنها دموکرات ها بلکه جموری خواهان نیز از آن برای حمله به رئیس جمهوری استفاده کنند. در واقع مراسم تشییع مک کین فرصتی برای هر دو حزب فراهم کرد تا هر دو به گونه ای ماهرانه از رئیس جمهوری که بیش از آن که به حکومت داری بیندیشد به گلف و توئیت کردن می اندیشد، برائت جویند. قسمت دوم نمایش: این وضعیت موقعیت مناسبی برای باب وودوارد خبرنگار واشنگتن پست بود که نقش موثری در رسوایی واترگیت و استعفای نیکسون از روسای جمهوری پیشین آمریکا داشت. در واقع اطلاعاتی که در کتاب وودوارد درباره ترامپ آمده با آن چه ما از رئیس جمهوری آمریکا می دانیم مطابقت دارد. او یک تاجر دمدمی مزاج است که ورشکستگی های فراوانی را تجربه کرده است. او همان گونه که از طریق نزدیکان و شرکای سابقش نیز تشبیه شده، بسیار اهل منازعه و مشاجره بوده درست همان گونه که الان شاهدش هستیم. او در وغگوی با استعدادی است که هرگز مخالف قانون شکنی نبود به ویژه اگر می دانست از آن طریق می تواند به هدفش برسد. در این میان باید تاکید کرد اگر چه ترامپ می تواند همه گفته های وودوارد را انکار کند اما نمی تواند باور عمومی را که به سمت افشاگری های وودوارد می رود، متوقف کند. اما نویسندگان ناشناس درون کاخ سفید که ترامپ را محکوم کرده اند چه کسانی هستند؟ روز چهارشنبه نیویورک تایمز گزارشی منتشر کرد که در آن دو نویسنده ناشناس اختلاف نظر چند مقام ارشد کاخ سفید با دولت ترامپ را علنی کرده اند. به باور بسیاری، این دو نویسنده خود از مقامات ارشد کاخ سفید هستند و در واقع این گزارش همان رفتار پاتولوژیکی است که وودوارد در کتاب خود بیان می کند و توضیح می دهد که چگونه بسیاری از مشاوران ترامپ برای حفاظت از کشور در برابر بی کفایتی های رئیس جمهوری تلاش می کردند. اما مشکل اصلی همان گونه که پیش از این نیز به آن اشاره شد، این است که نخبگان سیاسی کشور اگر چه کارشناسانی زبده و وطن پرستانه واقعی هستند اما در جهان بینی دوگانه ای گیر کرده اند که ایالات متحده را تنها امید بشریت می دانند و لذا تلاش آن ها برای نجات آینده کشور فعلا پاسخ گو نیست. در واقع این واقعیت غم انگیز وجود دارد که اگر این نخبگان طی ۲۵ سال گذشته وظیفه خود را به درستی انجام داده بودند، ترامپ اکنون رئیس جمهوری آمریکا نبود. اما سوال واقعی این است که در ادامه این نمایش چه روی خواهد داد؟ پاسخ این سوال تا جایی که من امیدوارم این است که تلاش های بازرس مولر برای یافتن سرنخی در خصوص جرایم ترامپ و نزدیکانش در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۶ به نتیجه برسد و پایان این نمایش در اماتیک همزمان باشد یا رفتن ترامپ از کاخ سفید. در غیر این صورت با دوره چهار ساله دیگری از ریاست جمهوری ترامپ روبه رو می شویم که فراتر از فاجعه خواهد بود.

پیشخوان بین الملل

هفته‌نامه "نیوزویک" با تیتر "قدرت گرفتن" بررسی کرده که چگونه دادگاه عالی در حال تبدیل به خطرناک‌ترین شاخه حاکمیت آمریکاست؟